

שלום

איש המהדרת

(ע"פ דניאל י, יט)

והיו עיניך
ראות
את מוריד

קוים קצרים לךמותו ותמונות הוד מחיי מורנו ראש הישיבה
מפא"ר עדת המקובלים המקבל הצדיק הנסתר

תלמידו ונאמנו של זקן המקבלים הגה"ק רבינו מרדכי שרעבי זיע"א

הסבא קדישא כמוהר"ר שלום אהרן שמואל זצ"ל

נתעלה לנגזי מרומים בשיבה טובה כ"ג סיון התשפ"ד
זכר צדיק לברכה לחיי העולם הבא

שלום איש המודות (ערכ) 1152
המקובל רבי שלם שמואלי 1152

© כל הזכויות שמורות לישיבת נהר שלום
ואין רשות להעתיק בלי אשור מפורש בכתב
מחקיר כתיבה ועריקה: הרב ישראל גברא / מכון הגביע

יוצא לאור על ידי ישיבת המקובלים נהר שלום
לרגל יום השנה הראשון - כ"ג סיון התשפ"ה

תולדות הצדיק זקנים קצרים לדמותו

[מלקט מתוך ספר תולדותיו ושבתיו השלם "החפץ בשלום עבדו"
הנמצא בשלבי עריכה מתקדמים בעזה"י]

כמוהר"ר שלום אהרן שמואלי זצ"ל נולד למשפחה מיחסת בעיר
'יזר' שבפרס. חלק מענפי משפחתו היו במקורם מיושבי ארץ
ישראל בפקיעין שבאזור צפת, וכשירדו להשתקע
בפרס, נדרו שמדי תקופה ישלחו שליח לפקד את
ארץ הקדש בשליחות כלל המשפחה להעתיר בעדם
בקברי הצדיקים. ואכן עד דור העליה נשמר הקשר
העז והחבה לארץ הקדש.

רבי שלום בילדותו

למרות הנתוק של רב יהודי פרס מחכמי ישראל
שבשאר הארצות וממרכזי הישיבות, זקני משפחתו
של רבי שלום נתיחדו בכך שהשתדלו להיות סמוכים
על מרכזי התורה השונים בקשרי מכתבים ואגרות
הדרכה הלכתיות ומוסריות, מה שעמד להם להצליח
לשמר את גחלת היהדות והקדשה, הבנים לקבע עתים
לתורה ולהקפיד על התפלה, והבנות בצניעות מפלגה, כך שמרו על
חיי טהרה וזכו להצמיח צדיקים וקדושים שהיו פאר לעדתם.

זקנו זקנו של רבינו. היה הצדיק הקדוש רבי נוריאל [ב"ר יוחנן ב"ר צבי]
זי"ע. ספרו עליו שרב ימיו היה בתענית על גלות השכינה וצער החרבון,
והיה שוקד על התורה ימים ולילות. מידי לילה היה שונה ארבעים

דפים בגרסא בזהר הקדוש לפני נר שמן. גם העידו שזכה לגלוי נשמות צדיקים ואף נשמת רשב"י ע"ה נתגלתה לו לרב חבתו ושנונו בזה"ק. בקדשתו היו מתקבצות אצלו נשמות ומבקשות ממנו תקון. זכה להאריך ימים למעלה מתשעים שנה ולא נס לחה ולא כהו עיניו, והיו עמו עננים פלאיים. הצדיק רבי נוריאל ב"ר יוחנן נלב"ע ביום כ"א אדר תר"ס. תנצב"ה.

בנו רבי רפאל, היה ברא כרעא דאבוה, והיה אומר 'אני אין כוחי כמו אבי שהיה לומד ארבעים דפי זהר בכל לילה, אבל כ"ו דפים [כמנן שם הויה] זה יש בכוחי'. ואכן התמיד לנהג כך כל ימיו. היה מיחד בכונות ויחודים גם בדברים ארציים כביכול, היה מסלסל בחסידות לברר מנינים ומספרים שהיו תואמים לשמות הקדש, לקים 'בכל דרכיך דעהו'.

רבי שלום בלימוד בספר עץ חיים בחדרו

היה רגיל בגמילות חסדים וצדקה בסתר, וגם הוא היה רגיל בתעניות וסגופים, אמנם נזק במעיו וכ"ב שנה היה בחלי קשה ויסורים עזים, עד שנפטר בחליו, ביום הפורים י"ד אדר תרע"ה. תנצב"ה.

והיו עוד דמויות מופת בקרב בני משפחתו, צדיקים וצדקניות תמימים וישרי דרך, ולא בחנם זכו להעמיד דור ישרים מברך.

ביום השבת ב' אלול התרע"ח האיר וזרח אורו הגדול של רבי שלום שמואלי. הרהר הנולד נולד לאמו מרת רחל [בכה"ר שמואל] בתקופה

קִשָּׁה שֶׁל רָעַב הַמוֹנִי וּמִגָּפוֹת, וְלֵאחֶר כִּמָּה וְכִמָּה הָרִיוֹנוֹת שֶׁכְּשָׁלוּ. כִּמָּה הָיְתָה מִתְפַּלֵּלָת בְּדַמְעוֹת וְתַחֲנוּנִים לְזֶרְעָא חַיָּא וְקִימָא. לִפְנֵי שְׁנִפְקָדָה, נִדְרָה שָׂאֵם יִתְקִים לָהּ וְלֶד תַּעֲלֶה עִמּוֹ לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל.

וְאִכּוּ, זָכְתָה הָאֵם הַצְדֻקְנִית וְעָמְדוּ לָהּ זְכוֹת הָאָרֶץ וְתַחֲנוּתֶיהָ וְנוֹלֶד לָהּ תִינוּק בְּרִיא וַיִּקְרָא שְׁמוֹ בִּישְׂרָאֵל שְׁלוֹם אֶהְרֹן.

הוריו הצדיקים של רבי שלום
ה"ה רבי שמואל ז"ל ומרת רחל ע"ה

אֶת הַתִּינוּק לְקַחָה מִיָּד עִם הַגּוֹלָדוֹ לְקַבְּרוֹ שֶׁל פֶּאֶר יְהוּדוֹת פָּרַס, הוּא מוֹלָא אֹר שְׂרָגָא זי"ע, וְהַתְּפִלָּה בְּדַמְעוֹת וְתַחֲנוּנִים לְקִדּוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שְׂיִקִּים אֶת הַיָּלֶד הַזֶּה לְאָבִיו וּלְאִמּוֹ. כְּסָגְלָה עֲמָמִית נִקְבּוּ לוֹ שֵׁם "עֲגִיל" בְּאֵזוֹ, כְּדִי לְבַלְבֵּל אֶת הַמְּקַטְרָגִים, עַד שְׂיִגְדֵּל וַיְהִיָּה לְאִישׁ וַיֵּצֵא מִכָּלֵל סִכְנָה. כְּשִׁחְזָרָה מִשָּׁם, בַּעֲצַת חֲכָמֵי הָעֵדָה עָשׂוּ לוֹ סָגְלָה נֹדַעַת נֹסֶפֶת, כְּדִי שְׂיִתְקִים, וְ"מְכַרְוָהוּ" לְמִשְׁפַּחַת כְּהֻנִּים, ה"ה רַבִּי מֹשֶׁה כְּהֵנִיאֵן זִלְה"ה שְׂאִכּוּ גִידֵל

לְמִשְׁךְ תְּקוּפָה אֶת רַבִּי שְׁלוֹם כָּאֵב, וּבְנִיּוֹ הָיוּ לוֹ כְּאַחִים, וְאַתֶּם עָלֶה, יַחַד עִם אִמּוֹ, וְזִקְנֵי מִשְׁפַּחְתּוֹ, בְּדֶרֶכָם לְאַרְץ יִשְׂרָאֵל בִּימֵי הַחֲרָף הַתֵּרַפ"ב.

לֹא מִיָּד הִצְלִיחוּ לְהִגִּיעַ לְאַרְץ. בְּדֶרֶכָם עָבְרוּ בְּסוּרְיָה שֵׁם שְׁלֹטוֹ הַבְּרִיטִים הָאֶכְזָרִיִּים שֶׁמָּנְעוּ מֵהֶם לַעֲלוֹת, נִכְנְסוּ אֶל דְּמִשְׁק לְפָקֵד אֶת קִבְר אָבִי אִמּוֹ שֶׁל רַבִּי שְׁלוֹם, וְנִאֲלְצוּ לְשִׁהוֹת שֵׁם עַד קִיץ תֵּרַפ"ג אַז הִצְלִיחוּ לְשַׁחַד מְבָרִיחֵי גְבוּל וּבִתְחֻנוּנִים זָכוּ וְעָלוּ בְּקִיץ הַתֵּרַפ"ג לְאַרְץ הַקִּדְּשׁ.

משפחת שמואל בראשות זקנם הישיש רבי יששכר, השתדלו וקבעו את דירתם בירושלים, וכך הגיעו לשכונת 'אבו באסל' [מול בית החולים 'שערי צדק' הישן, ברחוב יפן] שם היה רכזו של עולים מפרס.

משמים הועידו שיקבעו תפלתם בבית הכנסת 'רחמים בנא' שם זכה אביו של רבי שלום, ה"ה רבי שמואל להפיר ולהתודע לצדיק הקדוש כמוהר"ר מרדכי שרעבי זיע"א.

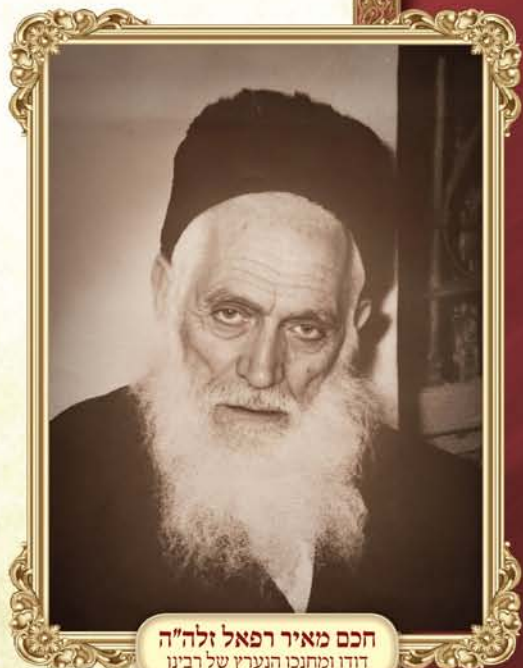
רבי שמואל רחש כבוד גדול אל הצדיק, הוא השתדל לתמוך בו ועודד את בנו להתקרב ולקבל מהמאור הגדול. מיום שנעשה רבי שלום לבר מצוה, הפקידו אביו להיות מבני המנין הקבוע של הצדיק, להתפלל עמו במתינות עם תלמידיו המכונים.

רבינו בילדותו בת"ת "אור החיים"

באפן מפתיע הרב שרעבי הצדיק נהג קרבה גדולה בילד היניק והחפים, בסוד ה' ליראיו ראה את גדל נשמתו והושיבו לידו וכבדו בפני כל תלמידיו הגדולים. כבר מאז.

רבי שלום למד בתלמוד תורה "אור החיים", אצל דודו ומחנכו הנערץ חכם מאיר רפאל זלה"ה. ואחר כך תקופה בבית הספר הסמוך לביתו, שם למד בבקרים למודים כלליים, ובכשוריו תפס במעט זמן את השפה הצרפתית על ברירה. אך אביו לא היה שבע רצון מהקף החמר התורני הנלמד. ובעידוד רבותיו, בכל יום אחר הצהרים הקפיד לקחתו יד ביד להשלמת

חכם מאיר רפאל זלה"ה
דודו ומחנכו הנערץ של רבינו

למודי קדש ברמה הגבוהה ביותר, בת"ת הספרדי היחיד שהיה אז בירושלים, אצל המורה הצדיק 'חכם נתן סאלם' זלה"ה.

עם יסודות הלמוד הללו קבע הנער את למוד התורה שלו בשנות נעורו. כאשר בכל יום היה משתתף בשעורים הקבועים של הצדיק הרב שרעבי [שכללו חק לישראל, גמרא ורמב"ם. מוסר הלכות וגרסא בזהר].

ככל הנערים באותה התקופה חפש רבי שלום מקצוע מפרנס לכלכל בו את ביתו. לא הליך בגדולות ובחר להיות סנדלר. מקצוע שהתאים לו עם סדר יומו המקיף שכלל סדרי למוד ותפלות שהיו קבועים אצלו חק בל יעבר.

יש מי שאומר שבהשראת רבו הצדיק הרב שרעבי, וכמסרת צדיקי משפחתו, נמשך הנער שלום אל למוד פנימיות התורה, וכך מצא עצמו יושב מן הצד כמשקיף פעיל בעל אונים פרויות לרוחה בישיבת הזקנים המקבלים בשכונת הבוכרים בבית הכנסת 'ישכרוף - בביוף'.

רבי שלום המתין לזווגו עד גיל 34 כי נבחר להשתדך עם בתו הצעירה של רבי נחמיה מזרחי זלה"ה, 'שולמית' בת מזל, הצעירה ממנו ב-16 שנה.

רבי נחמיה החותן, היה במוצאו מכרמאן שבפרס, אך בפעל שמש כאחד מפרנסי העדה היודית בירושלים, ומבוי בית הכנסת היודים

[המפרסם משעורו של מרן הראשון לציון]. היה נכבד מאוד בקרב עדות הפרסים ובירושלים בכלל וגמל חסדים בממונו. רבי נחמיה גם שמש שליח ואיש סוד לרבו המקבל הקדוש רבי אברהם ברזאני [תלמידו של הגה"ק רבי יהודה פתניא זצ"ל].

רבותיו של רבי נחמיה. ברו ושמעו על קדשתו המיוחדת של החתן, וברכו על השדוך בפה מלא. רבי נחמיה לקח את החתן המיעד אל 'הסנדלר הקדוש' מתל אביב, הרב רביקוב זלה"ה שראה מה שראה ושמח וברך על הבית הגדול הנבנה.

אגב, רבי נחמיה מזרחי, זכה להעמיד קרן פרסים לעידוד בני הישיבות השקדנים, בנשיאות ובפקוח ראש הישיבה חכם יהודה צדקה ע"ה וזכה לרוות נחת במבחינים הפמביים כאשר בני הישיבות היו שולטים בעשרות דפי גמרא בעל פה, וביניהם נכדיו בני רבי שלום. רבי נחמיה נלב"ע בערב ראש חדש שבט התשל"ט.

הכלה 'שולמית' נכנסה בת ח"י לחפה, ביום שלישי, כ"ח מנחם

אב התשי"ב. מסדר

הקדושין היה הראשון

לציון רבי בן ציון מאיר

חי עזאל זלה"ה.

בשמחת החתנה

השתתפו ושמחו

נכבדי העדה ומכירי

המשפחות תלמידי

חקמים ומקבליים.

בחופה וקידושין לצד חכם שלום כהן

מהר מאוד נכחה הרעיה

לדעת שהשמועות על

קדשת חתנה הן אמת. כבר בשנות הנשאין הראשונות נהג בפרישות,

כְּמַעֵט לֹא דִבֵּר. לֹא הָיָה אוֹכֵל בְּשִׁמְחוֹת. גַּם בְּשִׁמְחוֹת מְשַׁפְּחָתַיִת הָיָה מְגִיעַ לְכַבֵּד אֶת יוֹשֵׁב בִּפְנֵהוּ וּבִקְשֵׁי מִדְּבַר. בְּכָל לַיְלָה הָיָה קוֹרֵא קְרִיאַת שְׁמַע בְּכּוֹנוֹת זְמַן אַרְךָ, וְעוֹד הִנְהָגוֹת שֶׁלֹּא הָיוּ קְלוֹת, אֲבָל יָדְעָה שְׂזוֹכָתָה וּתְמִכָּה בְּעֲלִיתוֹ בְּהַעֲרָצָה רַבָּה.

לְפָרְנִסְתָּם הִקְצָה אָבִיו שֶׁל רַבִּי שְׁלום לְבִנּוֹ בְּבִנְיָן בֵּיתָם בְּרוּחֹב אֲגְרִיפָס, אֶת הַחֹדֶר - חֲנוּת, הַפּוֹנֶה לְחִזִּית הָרְחוֹב, סְמוּךְ לְשׁוֹךְ מַחֲנֶה יְהוּדָה, וְשֵׁם פֶּתַח רַבִּי שְׁלום סַנְדְּלָרְיָה, וְבָה עָבַד שְׁעוֹת סְפוּרוֹת בַּיּוֹם.

בְּכָל לַיְלָה הָיָה מְשַׁפֵּים קוֹם לְהַשְׁתַּתֵּף בְּסֹדֶר הַיּוֹם אֶצֶל הָרַב שְׂרַעְבִי. שְׁכָלֵל לְמוֹד לְפָנָיו הַתַּפְּלָה. טָהָרָה. תַּפְּלָה בְּנִץ חֶק לְיִשְׂרָאֵל וְסֹדְרֵי לְמוֹד עַד סְבִיבוֹת הַשְּׁעָה עֲשׂוֹר בְּבִקְרָא. אַחֵר אַרְוַחַת בִּקְרָא דָּלָה הָיָה יוֹצֵא לְעִבּוּדָתוֹ, וּכְבָר בְּשַׁעַת הַמִּנְחָה חָזַר אֶל הַיְּשִׁיבָה לְהַשְׁתַּתֵּף בְּשַׁעוּרִים שֶׁל הָרַב עַד הַלַּיְלָה.

כָּכֵל שְׁהִתְבַּיֵּר הָרַב שְׂרַעְבִי וְהַתְּפָרֶסֶם, כִּן גָּבַר זֶרֶם הַפּוֹנִים אֵלָיו לַעֲצָה וּבִרְכָה. הָיוּ שֵׁם מוֹפְתִים מְפִלְאִים וְגִלּוּי רֹחַ הַקֹּדֶשׁ דִּבֵּר יוֹם בַּיּוֹמוֹ. סְפוּרֵי הַיְּשׁוּעוֹת עָבְרוּ מִפֶּה לְאָזֶן וְהַמּוֹנִים צָבְאוּ עַל דִּלְתוֹת הַיְּשִׁיבָה וּבֵית הָרַב ע"ה. סוֹלֵלֶת גְּבָאִים וּמִקְרָבִים נִהְלוּ אֶת הַכְּנִיסָה בַּחוּן וּבְחֶסֶד, אֶת הַקְּרִיבָה וְהַאֲהָבָה הַגְּדוֹלָה הִיָּתָה אֶל נַאֲמָנוּ הַשְׁוֹתָק רַבִּי שְׁלום. שְׁמֻקּוֹמוֹ נִקְבַּע עַל יְדֵי הָרַב לְצִדּוֹ. גַּם בְּשַׁעוּרֵי הַקְּבִלָה.

הָרַב ע"ה הָיָה פּוֹנֶה אֵלָיו וּמִבְקָשׁ מִמֶּנּוּ לְקִרְאָה וְגַם לְחִזּוֹר עַל הַלְמוּד בְּקוֹל. וְאִם הָיָה הָרַב מְסַבֵּיר דִּבֵּר עִמּוֹ, הָיָה מְבַקֵּשׁ בְּאִפְן מִיָּחָד מִרַבִּי שְׁלום 'תַּחֲזוֹר, תִּגִּיד מַה הַבְּנֵת', וְלֹא נָחָה דַּעְתּוֹ עַד שֶׁיָּדַע שֶׁרַבִּי שְׁלום

רבינו בצד ימין לצד מרן רבי מרדכי שרעבי

שוחה ורגיל בשבילי הספר הקדוש 'עץ חיים' וכונות הסדור. כבר משנותיו הצעירות הגישו הרב שרעבי לפני התבה לשמש כחזן על פי כונות הרש"ש, וביום הכפורים בשנים האחרונות היה אומר: 'נעילה!'

- רק רבי שלום... מה שהיה עדות עד כמה רבו מחשיבו.

בעשרים שנה לפני פטירת הרב שרעבי מסר הרב את כל מפתחות והקדשות הישיבה ביד רבי שלום, גם פרשומות דאג שרבי שלום יהיה החותם.

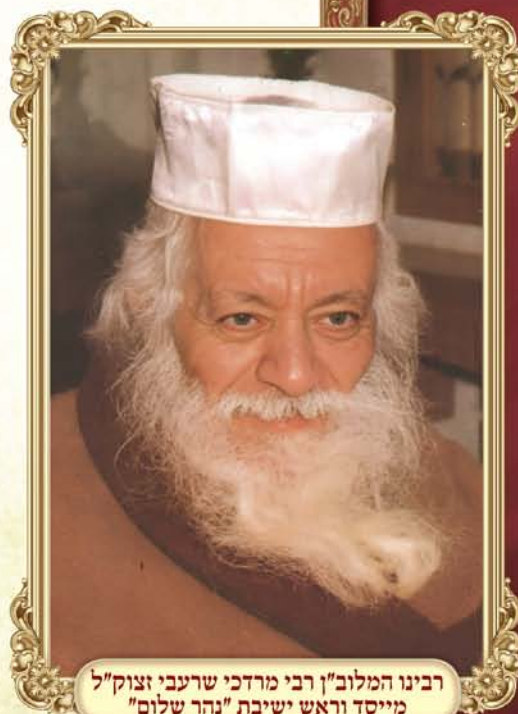

רבי שלום במוצאי יום כיפור

בשנתיים לפני פטירת הרב שרעבי, היה הרב חולה ומרתק למטתו ברוב הזמן והתלמידים היו ממשיכים בתפלות ובישיבה בלמודים כרגיל.

והנה באותה תקופה האחרונה של הרב שרעבי, יום אחד הרב בקש שיעלו אותו מביתו אל בית המדרש, נכנס פנימה והביט בחבה על תלמידו רבי שלום ואמר 'זהו הכתר של הישיבה', 'בשמים מכריזים - רבי שלום הכתר של הישיבה', מעתה הוא ימשיך את הישיבה הקדושה.

החברים לא הכו בתדהמה מזהות הממשיך. ידעו על נאמנותו ומסירותו ועל הערצת רבו אליו. אך העתוי היה לפלא. לא היה שום סימנים שהרב שרעבי עומד להסתלק מן העולם. היה זה מחזה לראות את הרב נאמן

רבינו המלוב"ן רבי מרדכי שרעבי זצוק"ל מייסד וראש ישיבת "נהר שלום"

למסר השמימי אותו קבל ואותו העביר לצבור כמובן מאליו.

בימים שלאחר מכן, הגיע יהודי אל הרב שרעבי ובקש שיערוך עבורו פדיון נפש. הרב שרעבי הפטיר ואמר 'זהו, העברתי הכל לרבי שלום'...
הרב שרעבי התנה אז תנאי שראש הישיבה לא יקבל שום משכרת והכל יהיה לשם שמים לאקמא שכינתא מעפרא.

לא מיד הבינו אבל ימים הגידו. רבי שלום למרות צניעותו ושתיקתו הצליח בתפקידו מעל ומעבר למשער. היה נכר לעין כל כי יש כאן סיוע שמימי מפלא מפורם.

עם בנו מוזה הרבנים הר"צ רבי שמואל שמואלי שליט"א

תחלה היו צריכים לקבץ חכמים לקומם את הישיבה מחדש, כי נתפזרו אחר פטירת הרב. הרב ובניו אספו עשרה לעשות להם 'פולל אברכים', ורבי שלום כמעט לבדו, היה מגיס להחזיק אותם, וכמה שנכנס כך היה מוסיף עוד אברכים, עד שהצליח לגייס הון תועפות להחזיק את חכמי הישיבה מדי חדש

בחופת בנו מוזה הרבנים הר"צ רבי מאיר שמואלי שליט"א

בחדשו ולהמשיך את מפעלי התפלות על הכלל והפרט ע"י תינוקות של בית רבן ומבגרים.

הדבר היה מפלא. באותם שנים רבי שלום היה מתאמץ לפרנסתו כסנדלר פעיל. סוחר בשופרות, ארבעת המינים וכיוצא באלה. לא היתה רוחה בביתו כלל ועקר. לבושו היה בצניעות ופשטות תהומית. חליפה אחת לשבת וחליפה אחרת ליום חול. "אחת". מהחתנה עשרות שנים! ואיך זה שלישיבה הצליח לגייס כל כך הרבה. פלא.

נוכחותו של רבי שלום בישיבה היתה אגדה. נמצא ולא מרגש. מעט אחר חצות לילה הוא כבר יש על משמרתו. ובליילה שוב עד צאתו של אחרון הלומדים בישיבה. כל התפללות נמצא במקומו בשתיקה. בלי שום דבורים חס ושלום, וגם לא רמזים. מכנס בפנה ומתפלל בכונות.

רבי שלום בציון הרש"ש בהר הזיתים

מדי פעם ארע שהיו מתקשרים לבשר לו

על צרה או ענין הצריך רחמים, והיה עולה בשתיקה ומבקש מכמה חכמים שיבואו להתפלל אתו. היו פותחים את ההיכל ועושים תקונים לפי הענין. והוא מהצד כאחד המשתתפים, בלי להתבלט כלל.

הרב הסתיר את ידיעותיו הנרחבות בעץ חיים ושמונה השערים לאריז"ל, וכמדומה שמלבד רבו, הרב שרעבי, איש לא ידע את סודו.

נצינים בלבד היו שלמדו על כך. כגון מה שהיה ה'סומד' של החזנים בישיבה שיכוננו לפי פונות הרש"ש. בימים ההם עדין לא היו סדורי פונות נדפסים בסדר נכון דבר דבור על אפנו, ורבי שלום שתמיד עמד

על התבזה, היה עם ערמת הספרים אתו, ופותח להם לשליחי הצבור
מה ואיך ומתי לכוון. באין אומר ודברים, רק פותח ומראה.

עוד ספור התפרסם בישיבה שפעם חכמי הקבלה התלבטו בענין
מסים. רבי שלום ראה בצערם ונגש לארון הספרים, הוציא כמה
ספרים, פתח עינים ועוד, והגיש לפניהם,
ואכן נתישבה הסגיא ופתרון בהיר צף
ועלה והאיר את עיניהם. כמה גבהה אז
קומתו בעיניהם, ובקשו להללו, אבל הוא
המשיך בעבודתו בקדש כאינו יודע מה
הם שחים.

עומד שעות ארוכות על רגליו בתפילה בכוונות קרוב לגיל מאה

סדרי תפלתו של הרב למען עם ישראל,
היו פלאיות ותמידיות, וכמה פלא הוא
פלא שמתמיד בכל יום מחדש כאלו זהו
בפעם הראשונה ובמלא הכוחות.

מאז עמד רבי שלום על דעתו
ובהדרת הרב שרעבי התחיל
לכוון בתפלתו, ועד היותו
למעלה מתשעים שנה, היה
עומד בכל יום שעות ארפות
על רגליו.

עמודא דצלותא רבי שלום בכותל המערבי

מי מהותיקים אינו זוכר את
מעמדות התפללות והתקונים
בפתיחת ההיכל, לטובת בעלי
היסורין. שנים היה אוסף

תינוקות של בית רבן ומעניק להם דמי כיס ומתנות כדי שיבואו ויאמרו

אתו סליחות בהבל פה שאין בו חטא. והוא היה עומד לצדם ובוכה עם קול תפלתם. כמה היה מתפלל להציל מסכנות ממחבלים ושאר אויבי ישראל. על מקשות ללד ושאר חלאי עם ישראל.

רבי שלום היה מהיכלא דדוד מלכא משיחא, כמה דבקות היתה לו לרבי שלום בספר התהלים, לפי הידוע לנו בכל יום בבקר היה מתחיל ומשלים כל ספר התהלים, ולעתים הוסיף במשך היום עוד. ולא הסתפק במה שהיה קורא בעצמו, עוד היה שוכר בממון מי שילמדו תהלים בעבורו.

כשאך גדל בנו מורנו ראש הישיבה הרב בניהו, מנה על ידו לעמוד בהנהגת סדרי הישיבה והשעורים. והוצאת ספרי הקבלה וסדורי הפונות, כשרבי שלום האב הגדול מפנה את השואלים אל בנו בהצטנעות: "תשאלו אותו, הוא מבין בזה..."

במשך השנים משעור הקבלה של שלשים - ארבעים חכמים, גדלה הישיבה באיכות ובכמות שבעתים. מלבד סדר היום המקורי בבית המדרש כבימי הרב שרעבי, עם שעור הקבלה הוטיק. נוספו עוד כוללים לאברכים ונפתחו בזה אחר זה, ללמוד

שיעור בקבלה בבית הרב שרעבי

הש"ס בעיון, ולהוראת ההלכה בארח חיים ויורה דעה, ולהקשרת דינים בחשן משפט, ומורי הוראות באבן העזר. וכמוכן כוללים ללמוד קבלת האריז"ל והרש"ש זי"ע בעיון.

נֶאֱמָן לְצוּאת רַבּוֹ. רַכֵּשׁ רַבִּי שְׁלוֹם, בֵּית אַחֵר בֵּית, חֲנוּת אַחֵר חֲנוּת
שֶׁסָּבִיב בֵּית הַמִּדְרָשׁ, כְּאִשֶּׁר כָּל חֲנוּת וְדִירָה שְׁמִת־פְּנִית נַעֲשִׂית בְּמִהְרָה
לְבֵית מִדְרָשׁ פָּעִיל שׁוֹקֵק חַיִּים וּמְלֵא קוֹל תּוֹרָה בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה.

הִיָּה זֶה מֵאֲמֹץ עֲלָאִי בִלְתִּי נִתְפָּס שְׁאֲרָךְ שְׁנַיִם אַרְכּוֹת וְעֵלָה עֲשָׂרוֹת
מְלִיוֹנִים שְׁכָלָם גָּיסוּ בְּאִפֶּן אִישִׁי עַל יָדוֹ,
פְּרוּטָה אַחֵר פְּרוּטָה, עַד שֶׁזָּכָה לְהַשְׁלִים
הַקֶּנֶן עוֹד לִפְנֵי פְטִירָתוֹ.

בְּאִפֶּן סְמָלִי, הַקֶּנֶן הָאֲחֵרוֹן שֶׁעָשָׂה, הִיָּתָה
דִּירָתוֹ שֶׁל הָרַב שְׂרַעְבִּי עֲצֻמוֹ, וְלִקְרֹאת יוֹם
הַשָּׁנָה לִפְטִירָתוֹ נִשְׁלַמְתָּ עֲבוֹדַת הַשְׁפוּץ
וְהַכְשָׁרַת בֵּית מִדְרָשׁ וְכוּלָּל אֲבָרְכִים קְבוּעַ
לְלִמּוּד הַקְּבֵלָה בְּמָקוֹם עַל שְׁמוֹ שֶׁל רַבִּי
שְׁלוֹם עֲצֻמוֹ, נִתְקַיֵּם מָה שֶׁנֶּאֱמַר 'נוֹצֵר
תֵּאֱנָה יֹאכֵל פְּרִיָּה'.

רבינו בתיקון ער"ה בישיבה

עַל הַעֲרֵכַת גְּדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לְרַבִּי שְׁלוֹם
יָדוּעַ. הַחֲדוּשׁ הוּא שֶׁהָיָה זֶה כְּכֹר מְגִיל
צִעִיר. מִפְּרָסָם הַמַּעֲשָׂה שֶׁהָיָה עִם כ"ק
מֵהָר"א מְבַעֲלָא זי"ע, שֶׁהָיָה מְקַפֵּיד
לְטַבֵּל בְּמָקוֹה שֶׁלֹּא טָבְלוּ בָּהּ לִפְנֵיו. וְאִם

יָרַע שֶׁטָּעוּ, לֹא הָיָה נִכְנָס וּמִחֻכָּה שִׁיחֲלִיפוּ הַמַּיִם. פַּעַם הִגִּיעַ רַבִּי
שְׁלוֹם, בְּהִיוֹתוֹ עֲדִין בַּחוּר, וְלֹא יָדַע מְקַפֵּידַת הָאֲדָמוֹר וְנִכְנָס וְטָבַל.
הַצִּטְעָרוֹ הַגָּבְאִים וְאָמְרוּ לְאֲדָמוֹר שְׁמִי־שָׁהוּ נִכְנָס, בִּרְרֵי הָאֲדָמוֹר ר' מִי
וּמִי, עָנּוּ לוֹ שֶׁהָיָה זֶה רַבִּי שְׁלוֹם, שֶׁהָיָה עֲדִין רוֹק. מִיָּד הִגִּיב הָאֲדָמוֹר:
"אִם זֶה רַבִּי שְׁלוֹם, זֶה בִּסְדֵּר, הוּא בְּקִדְשָׁה", כִּי יָדַע וְהִכִּיר בּוֹ שֶׁהוּא
נוֹטֵר אוֹת הַבְּרִית בְּקִדְשָׁה וּבִטְהָרָה.

הערכתו של הרב שרעבי לתלמידו אהובו ונאמנו המבקר, לא נתנת להבין לולי צפיתו של הרב שרעבי ברוח הקדש בידעו סוד נשמתו ותפקידו. כבר מהיותו ילד, תמיד היה מושיב אותו לצדו. וזאת בימים

ההם שגדולי האריות המקבילים ישבו שם, ומאז שלמדו לבון, העמידו כחן בכונות הרש"ש, ועד שמסר בידו את מפתחות הישיבה והכתירו למלא את מקומו.

מימין לשמאל: רבינו, הגרב"צ אבא שאול והג"ר יוסף עדס

על הערכת גדולי ישראל

כבר בימים ההם, נתן ללמד ממעשה שהיה בזמנו. מנהל מוסד למודים מכבד, התנפל חנם לסלק אחת מבנות משפחתו של רבי שלום, בטענה שנהגה שלא כשורה ["הסתובבה בשוק"], בעוד שלא עשתה דבר [חורה אל ביתה הסמוך ואין דרך אחרת].

אחיה הגדול בא אל ראשי ישיבת פורת יוסף, מרנן רבי יהודה צדקה ומשנהו רבי בן ציון אבא שאול זצ"ל שיתערבו למען הבת. הרב צדקה בדקדוקו על האמת אמר: "אני יכול להעיד על האח שהוא מתלמידנו. אבל תקראו לחכם בן ציון שהוא

רבינו מנשק את ידי מרן רבינו עובדיה יוסף זלה"ה

מכיר את המשפחה, ובפרט את רבי שלום והוא יגיד לי מעדות והכרות אישית מה לכתב".

חכם בן ציון הגיע והכתיב תארי שבח מיחדים על רבי שלום, וראש הישיבה הרב צדקה כתב בכתב ידו. [המכתב לע"ע נאבד, וה' יזכנו למצאו. בעל המעשה העיד מהזכרון שהיה כתוב שם שהוא 'צדיק' ו'כל היום לומד ומתפלל בכונות הרש"ש' ועוד].

שלום איש חמדות

בסוד שיח עם מרן הגר"מ אליהו

גדולי הדור. כמו מרן הראש"ל הגר"ע יוסף זצ"ל היו סומכים על הרב שמואל. פעם באיזה ענין התבטא הרב עובדיה ואמר עליו "בזה יש רק אחד שאני סומך עליו, הרב שלום שמואל".

כ"ק אדמו"ר מתולדות אהרן מנצל את הזכות למוזג יין לרבינו בביתו של רבינו בנימו שמואלי שליט"א

הראש"ל הגר"מ אליהו זצ"ל היה עם רבי שלום בקשר הדוק של הערצה, ואגב בתקופת מחלתו של הרב אליהו, כשהשתחרר מבית החולים, יום לאחר שובו לביתו, שלח שליח אל רבי שלום, להודות לו על הצלתו המפלאה ממות לחיים, באמרו "אני יודע שהוא הציל אותי".

כ"ק האדמו"ר מבעלזא שליט"א היה מתבטא עליו ואומר 'זהו צדיק אמת'. כ"ק האדמו"ר מתולדות אהרן שליט"א היה מגיע בשנים ההם אל הסנדלריה, ומסתגרים יחד וממתיקים סוד, והיה אומר 'רבי שלום הוא מל"ו צדיקים שבדור'.

המקבל הגה"צ רבי דוד בצרי שליט"א ששנים רבות היה עם רבי שלום במחצתו ולמדו יחד, היה אומר: "רבי שלום הוא חד בדרא בקדשתו ובטהרתו".

ספר רבי אהרן ביטון שליט"א [שהיה לומד עם רבי שלום בשנות יסוד הישיבה מחדש]. באותם ימים הגיע לישיבה אדם נכבד מאוד, ואמר שמחפש את 'הסנדלר מרחוב אגריפס'. הפנינו אותו לרבי שלום, ואז ספר לנו האיש, שחלה ל"ע במחלה קשה, ונגש לברכה אצל מזכ"ר כ"ק האדמו"ר מלובאוויטש זצ"ל, האדמו"ר אמר לו 'אתה צריך פדיון נפש, רק אחד יכול לעזר לך, תברר יש סנדלר ברחוב אגריפס...' האיש עשה כאשר הצטווה ואכן אחר הפדיון האריך עוד ימים ושנים.

הרב שלום מנשק ידי הרב כדורי

בציון יונתן בן עוזיאל בעמוקה

עשרות שנים עמד רבי שלום על משמרתו בשתיקה ובהתרחקות מכל שמץ פרסום וחיצוניות. גם כשהתפרסמה הישיבה בכל קצוי תבל, היטב להצניע עצמו כ'גבאי' ואחראי פשוט ולא כ'ראש הישיבה'. יודעי דבר שהיו באים לבקש את ברכותיו, או שיערך להם פדיון נפש

ראו פלאות. אך גם הם לא הבינו כיצד פועל הרב להסתיר מעשיו שגם מהם יעלם הדבר ולא יזכר שהוא זה שפעל עבורם את הישועה. רק לאחר פטירתו נעשו נסיונות לכנס את הספרים שהתרחשו סביבו, והתבררו מעט מזעיר מהם. צניעותו נצחה גם כאן.

בציון התנא רבי עקיבא בן יוסף

ובכל זאת, פטור בלא כלום אי אפשר, ונספר במסגרת זו איזה גרגירים נפלאים ממסכת חיו. כצהר וחרף צר להבין ולהשקיל מה כוחו של צדיק ומה פעל.

שלוש עם צדיקי הדור, הגלויים והנסתרים. כבר מאז בשנים ההם, היה דבוק בלי הפסק ברבו הרב שרעבי. [ספרו שלמרות שתקנותו, בדרך

מהישיבה לביתו תמיד היה מזכיר את הרב שרעבי באיזה הקשר]. ועוד צדיקים וקדושים ונסתרים: רבי אברהם הכהן זצ"ל, הרב מנשי זהב זצ"ל, ר' בנימין חשין, ר' עזרא פרחיה הכהן, ר' ציון ברכה. ועוד.

בציון אבא חלפתא

הם היו מעדכנים זה את זה על גזרות שראו בשמים ופועלים יחד לקרע שערי שמים בתפלות ובתחנונים, בשיבותיהם ובקברות הצדיקים.

גַּם בְּשָׁנִים הָאַחֲרוֹנוֹת יָדוּעַ שֶׁהָיָה צִיר קְבוּעַ בֵּין רַבִּי שְׁלוֹם לְהֵרָאשׁ"ל
הַגַּר"מ אֵלִיהוּ וּמִקְרָבוֹ הֵגֵה"צ חַכֵּם יִשׁוּעָה בֶּן שׁוֹשֵׁן עִם יָדִידוֹ הֵגֵה"צ
רַבִּי דָּוִד בְּצַרִי וְכֵן הִחְלָבוֹ מֵתֵל אָבִיב [בְּנוֹ שֶׁל הַמַּקְבֵּל רַבִּי עֲזָרָא
פֶּרֶחֶה הִכְהֵן יָדִיד הִיְשִׁיבָה].

בַּקֶּבֶר בְּנֵיהוּ בֶּן יְהוּדָה

בְּזִמְנֵי מַלְחַמַת הַמִּפְרָץ, יָזַם רַבִּי שְׁלוֹם וְטָרַח לְהַשִּׁיג מָמוֹן
רַב בְּכָדִי לְשֹׁכֵר מָטוֹס לְהַקִּיף עִמּוֹ אֶת כָּל אֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,
וְלַעֲשׂוֹת אֶת סֵדֶר הַתִּקּוֹן כְּפִי שֶׁעָרַךְ רַבִּי יְהוּדָה פְּתִיָּה
בְּמָטוֹס הַבְּרִיטִי בְּזִמְנֵי מַלְחַמַת הָעוֹלָם הַשֵּׁנִיָּה.

בְּאַחַת הַפְּעָמִים וְאוֹלֵי הָרֵאשׁוֹנָה, הַמַּקְבָּלִים הִזְמִינוּ וּבָאוּ.
הָיוּ שָׁם זִמְנֵי הַמַּקְבָּלִים חַכֵּם יִצְחָק כְּדוּרִי וְהַצְדִּיק רַבִּי דָּוִד
בְּצַרִי וְעוֹד. אֲדָם לְמַרְבֵּה הַפֶּלֶא, אַחֲרַי כָּל טִרְחָתוֹ, סִרְבַּ רַבִּי
שְׁלוֹם וְאָמַר שֶׁהוּא אֵינְנוּ נוֹסֵעַ עִם
הַחֲכָמִים בְּמָטוֹס, אֲלֵא הוּא יֹסֵעַ וְיִלְךְ
לְהַשְׁתַּטַּח עַל קְבָרוֹת הַצְדִּיקִים אֲשֶׁר
הָיָה קָשׁוּר עִמָּם.

יֵשׁ שֶׁהִסְבִּירוּ כִּי טַעְמוֹ וְנִמְוָקוֹ הָיָה,
מִשּׁוֹם שֶׁנִּדְּעַ לוֹ כִּי בִקְשׁוֹ מֵעוֹד
מִגְדוּלֵי יִשְׂרָאֵל לְהַצְטָרֵף לְטִיסָה זוֹ,
וְאַחַד מִן הַמְּשֻׁמָּשִׁים בִּקְדָּשׁ מִיְשִׁיבָה
אַחֲרָת, הִבִּיא עִמּוֹ גַּם כְּתָב שֶׁל חֲדָשׁוֹת
בְּכָדִי שִׁתְיַעַד אֶת הַכֹּל, וְרִבִּינוּ לֹא חִפֵּץ
בְּכֶה, כִּי הִרְגִּישׁ שֶׁיֵּשׁ בָּזֶה צֶד שֶׁאֵינּוּ
לְנֶשֶׁם שָׁמַיִם.

בְּקִרְיַת הַמְּגִילָה בִּשְׁנַתוֹ הָאַחֲרוֹנָה

בְּהִגִּיעַם לְהַשְׁתַּטַּח עַל צִיּוֹנוֹ שֶׁל בְּנֵיהוּ בֶּן יְהוּדָה אֲשֶׁר רִבִּינוּ הָיָה קָשׁוּר
אֵלָיו בְּיֹתֵר, (וְעַל כֵּן קָרָא לְבֵנוֹ מו"ר רֹאשׁ הַיְשִׁיבָה עַל שְׁמוֹ) הִתְפַּלֵּל רִבִּינוּ רַבּוֹת,

ולאחר מכן, כאשר ראה את הדאגה הרבה והפחד על בני לויתו, אמר להם: "שר הצבא (הלוא הוא בניהו בן יהוידע) אומר שהמלחמה תפסק בחג הפורים!" וכך היה.

שלום
איש חמדות

בכוונות וייחודים בשעת הנענועים בישיבה

רבי שלום ידע על דברים שיתרחשו בעתיד בצורה פלאית. רק שהסתיר ולא היה מדבר. ממועט גלויים שהיו נודע הדבר. ספר בנו רבי מאיר שמואל'י שליט"א: שבת אחת הרב ישב בשש בבקר בבית הכנסת, ואמר,

ספק לי ספק לעצמו: "סכסכתי מצרים במצרים"... לא הבנתי למה הזכיר את הפסוק ומה הפונה. לאחר שבת התברר שבאותה שעה פרצה מהומה בטורקיה והשלטון שונאי ישראל נטרדו מזה ולא היה להם פנאי להמשיך לצער את ישראל באותם ימים.

רבי שלום בכתיבת ספר תורה

הגאון רבי נתן בן סניור הספיד והעיד בשם חמיו הגה"צ רבי יעקב יגן, "רבי שלום בכל שנה היה אומר לי בתחלתה, אלו מארעות יתרחשו במהלך השנה, ומכל אשר אמר לי, לא

נפל דבר ארצה". והוסיף ואמר. ידענו על הפדיון נפש של רבי שלום שאינו שב ריקם. והיה מרגיש אם הצליח או אם ח"ו נגזרה גזרה ואין לשנותה. לפעמים בטרם התחיל בפדיון, היה מביט בשם ומחזיר אותו עם הכסף, והבינו שהענין אבוד רח"ל.

על כוחו בתקוני נפש מספר בנו של רבי שלום, מעדות אישית שראה בעיניו: פעם הביאו אל סמוך לישיבה אשה צעירה סוערת ובמצב נפשי קשה מאוד. מלניה היו בצער עם עינים דומעות והתחננו אל הרב שיפצל למענה. הצעירה מזה תקופה מתנהגת בצורה משונה מאוד, וכנראה שיש עליה רוח או דבוק וכדומה.

רבי שלום גיס לעזרתו מקבל נוסף, ופעלו יחד בין חמש דקות לעשר דקות, בלי שופרות, בלי השבעות, ובלי כמעט דבורים.

והנה זה פלא. התקון הצליח באפן מירי. האשה לפתע התרצנה וחזרה לשפיות וצלילות. ללא שום זכר למה שהיה קדם. [מלניה של האשה אמרו שלא חזר והיא מרגישה מצין].

בנו של רבי שלום לנה את אביו ראש הישיבה, אל הישיבה, וכל כך התפלא והתפעל כששם לב שאביו רק שותק ולא מדבר ולו מילה אחת על מה שעשה, כאלו לא קרה דבר.

בשריפת חמץ

ראו אצלו מעשים נוראים שבמאמר פיו גזר והיה. פעם שחו בפניו בצער על בכיר בעיריה פלוגית שהיה עושה צרות לישיבה שם. הרב ברר שאנשי הישיבה נקיים מאשמה ואמר 'אם לא עשיתם לו כלום, הוא יפול!'. כעבר כמה שעות נודע שבאותו זמן ממש אותו בכיר מעד ושיבר את רגלו.

כמה גלויי רוח הקדש ראו אצלו שהיה יודע. הביאו לפניו נדיב נכבד שהיה בחזות דתית רגילה. ורבי שלום לא מוכן להסתפל לעברו ולא

לְבָרְכוּ. רַק לְאַחַר שֶׁהִפְצִירוּ בּוֹ, אָמַר 'מָה עִם שַׁבָּת'... לֹא הִבִּינוּ אָבֵל
אָמְרוּ לְנָדִיב הַהוּא 'הָרַב אֹמֵר שְׁצַרִיךְ לְהִתְחַזֵּק בְּשַׁבָּת קוֹדֵשׁ'. לְמַרְבָּה
הַהִפְתָּעָה הָלָה הַשֵּׁיב 'הָרַב יוֹדֵעַ עַל מָה הוּא מְדַבֵּר' וְשִׁתַּק. וּלְפִתְעָה אַחֵר
שָׁעָשָׂה תְּשׁוּבָה הָרַב קוֹרֵא לוֹ מַעְצָמוֹ וּמְבָרְכוֹ כְּאִלּוּ לֹא הָיָה כָּלוּם. וְהָיוּ

עוֹד מַעֲשִׂים כַּעֲשׂוֹן אֱלֹהֵי שְׁגָרָמוֹ
לְמַשְׁחֲרֵי פָנָיו וּבִרְכָתוֹ, יִרְאֵת
שָׁמַיִם וִירְאֵת חֹטָא.

עם ידידו המקובל רבי אליהו חמד זלה"ה

פַּעַם בָּא אֵלָיו יְהוּדֵי מִמְּקַבְּלֵי
פָּנָיו תּוֹשֵׁב לוֹס אֲנֹג'לִס. וּבִקְשׁ
בְּרָכָה בְּטָרִם חֲזֹרְתוֹ לְמִקְוָמוֹ.
הָיָה זֶה יוֹם חֲמִישִׁי. הָרַב אָמַר
לוֹ, "לֹא כְּדַאי לָךְ לִנְסֹעַ תִּשְׁאָר

פֹּה. עוֹד מַעֲט תִּהְיֶה שָׁם רַעֲיִדַת אֲדָמָה חֲזָקָה". הַמְּקָרֵב נִבְהַל וְאָמַר
'מָה יִהְיֶה עִם כָּל הַיְּהוּדִים שָׁם'? הָרַב עָצַם אֶת עֵינָיו וְשִׁתַּק, וְאָז פָּקַח

וְאָמַר "אֵל תְּדַאֵג. הַכֹּל יִהְיֶה
בְּסִדֵּר". הַמְּקָרֵב דִּבֶּר עִם
אִשְׁתּוֹ וְסִפֵּר לָהּ עַל דִּבְרֵי
הָרַב וְשֶׁהִגְזִירָה תִּתְּבַטֵּל. וְאָכֵן
בְּשַׁבָּת הַתְּרַחֲשָׁה רַעֲיִדָה
עֲצָמָתִית בְּמִרְחָק מֵאָה ק"מ
מִלוֹס אֲנֹג'לִס, וְגַלִּי הַהֶדְרָף
הִגִּיעוּ לְלוֹס אֲנֹג'לִס בְּעֲצָמָה
שֶׁל 5.5 בְּסִלִּם רִיכְטֵר, אֵךְ
לֹא נִגְרַם נֹזֶק רָצִינִי. הַדִּבְרֵי

בהכנסת ספר תורה בצעירותו

עָשָׂה רַעַשׁ בִּקְהָלָהּ, אֵךְ הָרַב בְּחֻכְמָתוֹ בִּטֵּל וְהִצְנִיעַ הַכֹּל.

כְּשֶׁבָנוּ אֶת גֶּשֶׁר הַפְּרָזֶל בְּמִתְחַם יְשִׁיבַת 'נֶהַר שְׁלוֹם', לְחֵבֶר בֵּין
הַמְּרַפְסוֹת שֶׁבִּשְׁנֵי הַצְּדָדִים. הָיָה צָרָךְ לְהָרִים 'רִלְסִים' (עֲמוּדֵי מִתְכַּת
כְּבָדִים). אִישׁ הַמְּקָצוֹעַ הָיָה יַעֲקֹב דִּהֶן מִבֵּת יָם. הוּא מְסַפֵּר: 'אַחֲרֵי

תְּפִלַּת עֶרְבִית שָׁאַל אוֹתִי רַבִּי
שְׁלוֹם יַעֲקֹב, לָמָּה לֹא עוֹבֵד?',
עָנִיתִי 'כְּבוֹד הָרֵב, אֲנִי לֹא יָכוֹל
לְהָרִים אֶת זֶה, זֶה כְּבֹד מְאֹד',
שָׁאַל הָרֵב 'מָה אַתָּה צָרִיךְ?',
עָנִיתִי 'אֲנִי צָרִיךְ מִיִּשְׁהוּ עִם
כַּחַ, וְגַם חֲבָלִים חֲזָקִים כְּמוֹ
שֶׁל ה'יִמָּאִים'.

רבי שלום עם ידידיו חכמי ישיבת המקובלים
רבי דוד הכהן ("בבא דו") במרכז. רבי נחום פז משמאל

לֹא עָבְרוּ שְׁלֹשׁ דְּקוֹת, וְנִכְנָס

בֶּן אָדָם בְּמַמְדִּים גְּדוֹלִים עִם גּוֹפִיָּה צְבָאִית אֶל הָרֵב וְשָׁאַל 'אִיפֹה רַבִּי
שְׁלוֹם, אֲנִי רוֹצֵה לְקַבֵּל בְּרָכָה..', כְּשֶׁנִּגַּשׁ אֶל הָרֵב, הָרֵב הֻצְבֵּעַ לְכוּנֵי
וְאָמַר לְאִישׁ 'תַּעֲזֹר לוֹ'. שָׁאַל אוֹתִי 'בַּחֹר, מָה אַתָּה צָרִיךְ?', עָנִיתִי
'אַתָּה רוֹאֶה אֶת ה'רִלְסִים' כָּאֵן לְמִטָּה?, הִכְנַתִּי לְמַעֲלָה תּוֹשָׁבוֹת, וְרַק
צָרִיךְ לְהַנִּיחַ עֲלֵיהֶן אֶת ה'רִלְסִים', וְאֲנִי אֶקְשֹׁר אוֹתָן עִם 'פְּלָטוֹת'."

עם ידידו המקובל רבי פנחס מוקדסי וזה"ה

עם ידידו המקובל רבי אורי נויר וזה"ה

יצא האיש והביא אתו חבלים כמו שבקשתי, ובאו אתו עוד שלושה אנשים בלבוש צבאי של חיל הים, גם הם היו גדולים כמוהו. לקח להם שתיים עשרה דקות לעשות את העבודה. הייתי המום. כי אם הייתי צריך להזמין אנשי מקצוע, זה היה לוקח המון זמן, ואלו כאן תוך שלש דקות הגיעו האנשים.

יצאתי אחר כך לראות איפה ארבעת החילים האלה?, אך לא היו בחוץ, לא רכב, לא חבלים ולא אנשים...

הן אלה קצות דרכיו בקדש. מה שמספיק הגליון. ובעזרת השם יתברך עוד חזון למועד בספר תולדותיו ושבחיו לספר בהרחבה צדיק מה פעל למען ידעו דור אחרון גדל כוחם של צדיקים. סדר עלייתם ומסירות נפשם לעשות רצון הבורא עד שחפץ בהם ה' ועשה רצונם ובטל גזרות בעבורם, מה טוב חלקם וחבלם.

ויהי רצון שיעמד לנו זכר צדיק לברכה וימליץ הרב זצ"ל שלום עלינו ועל כל ישראל, נפשו בטוב תליו וזרעו יירש ארץ.

מההלך בתמו צדיק אשרי בני אהרין

שלום
איש המדות

מראות חזד מחיי הסבא קדישא רבינו בחגים ומועדים

בקריאת המגילה

בהדלקת נרות חנוכה

בהדלקת ל"ג בעומר בישיבה בשנתו האחרונה

שמוח עם ניניו בפורים

בשולחן ט"ו בשבט

בריקוד עם הרב בנימין אחר הדלקת ל"ג בעומר בשנתו האחרונה

מראות חוד מחיי הסבא קדישא רבינו בחגים ומועדים

במנהג הכפרות בכסף בערב יום כיפור

במנהג הכפרות בתרנגול בערב יום כיפור

מתייפח בבכי על הארץ בתשעה באב

מנהג חבטת ערבה בהושענא רבה

מראות הוד מחיי הסבא קדישא רבינו עם גדולי ישראל

עם חכם שלום כהן באזכרה לר' אליהו חמד

מורן רבינו עובדיה יוסף בסוד שיח עם רבינו

מורן הראשל"צ רבי יצחק יוסף עם רבינו

מורן הגר"מ צדקה עם רבינו

עם הגאון הגדול רבי יעקב יוסף ר"י חזון יעקב

מורן הראשל"צ רבי שלמה משה עמאר שליט"א עם רבינו

שלום
איש חמדות

גְּדוּלִים צְדִיקִים בְּמִיתָתָן יִזְתַּר מִבְּחֵייהָן (חולין ד:)

מזשיבים ישיבה על קברו

כולל ללימוד הנגלה והנסתר

"אוהב שלום"

לכבודו ולעילוי נשמתו של רבינו הסבא קדישא

כמוהר"ד שלום אהרן שמואלי זצוק"ל

לוקחים חלק בלימוד התורה
וקונים זכויות בעוה"ז ובעוה"ב
והוא ימליץ טוב בעדכם
להתברך בכל מילי דמיטב אכי"ד

ידיד

12 X 250

למלגות ועידוד

מחזיק

632

(כמנן שמו של מו"ד)

שוותף

12 X 2000

אחזקת אברך

תומך

12 X 750

למלגות ומבצנים

לתרומות ולמסירת שמות לפדיון נפש בכוזנות הרש"ש
חייגו עכשיו: 02-624-9000

פ"ב
מו"ר אבינו אחינו וסבנו היקר,
ענוותן ושפל ברכ, עמוד התפילה
המקובל מורנו הרב
שלום אהרון
שמואלי זצוק"ל
בן שמואל ורחל ע"ה

זכה וגידל דורות
ישרים מבורכים.
עמד בראשות ישיבת
המקובלים "נהר שלום"
ארבעים שנה והמשיך
בהעמדת דורות של מקובלים
ומכוונים בסידור הרש"ש
כפי שקיבל ממורו ורבו זיע"א

נלב"ע ביום שבת קודש
כ"ג סיוון התשפ"ד

ת.נ.צ.ב.ה.

קבלות טובות

מתוך דרכיו מעשיו והנהגותיו

אשרי הזוכה לקבל קבלה או שנים לפחות למשך חודש ימים:

- א. לטבול כל בוקר.
- ב. להתפלל כל בוקר עם הגן החמה.
- ג. לשתוק כמה שיותר "סייג לחכמה שתיקה" (לפחות נקבל לשתוק שעה ביום, או יום בשבוע).
- ד. ללמוד זוהר או למי שמתאים ילמד קבלה (ומי שאינו יכול יתמוך ויחזיק את לומדי הקבלה).
- ה. ללמוד בספרי מוסר כסדר, שבט מוסר, פלא יועץ, מנחת המאור ועוד.
- ו. לקרוא קריאת שמע שעל המיטה מתוך הכתב ובכוונה.
- ז. ללכת ברחוב כשהעיניים מסתכלות למטה בתוך ד' אמות (לפחות 10 דקות, או דרך מסוימת קבועה).
- ח. להתאפק ולא להגיב כשרואים מי שעושה נגד דעתנו או רצוננו.
- ט. ללמוד כל שבוע את ההלכות בבן איש חי השייכים לאותה פרשה.
- י. בסעודת שבת לקרוא את המוסר שמובא בחק לישראל "יוסף לחק" בכל השבוע (וכל ילד יקרא קטע).
- יא. לפני תפילת הגן בשבת ללמוד כשיעור שעה אחת.
- יב. אחרי תפילת מוסף של שבת להשאיר ללמוד בבית הכנסת עד כמה שאפשר.
- יג. לקנות דגים ומאכלים בכל יום חמישי ולחלק ללומדי תורה.
- יד. לעשות תיקון חצות בכל לילה ולבכות על צער השכינה.
- טו. בכל יום ליעד זמן להתפלל על עם ישראל לדפואה, זיווגים וכו' ולהתחנן לה' מקרב לב על הכלל ועל הפרט.
- טז. ליחד ייחודים למי שבר הכי ויודע. ומי שלא, לפחות יקבל עליו מעין זה כגון לכון בקטע מסויים בתפילה שילוב הוי"ה אדנ"ת.

כל מי שמקבל עליו לפחות קבלה אחת למשך חודש ימים, יכול לשלוח את שמו לאימייל hm6222560@gmail.com או לנייד 052-7642738 (מהשעה 9 בבוקר עד 14:30) וב"ל נזכיר אותו לברכה בציון מו"ר צוק"ל בבית החיים סנהדריה ירושלים

המדת אמת הייתה בפיהו ועולה לא נמצא בשפתיו
 בשלום ובמישור הלך אהרן
 ורבים השיב מעוק:
 (מלאכי ב, ו)

